

es saig

D'ALGAIDA

nº 48 Desembre de 1.984 preu: 65 ptes.

ES SAIG es despedeix per enguany amb aquest floret de nines guapes que anaven a Ca ses Monges devers el 1.942. Seguidament vos recordam els seus noms.

Primera fila: Margalida Quitxera, Paloni Manuela, Catalina Janer "Mena", Coloma Ramona, Catalina Barrera, Magdalena Servera, Francisca Seguí, Magdalena de Can Gi, Maria de Sa Cova i Maria de Muro.

Monges: Sor Maria del Sagrament i Sor Catalina del Nin Jesús

Segona fila: Catalina Gelabert de Liern, Catalina Monet, Catalina de Son Mesquida, Francisca des Molí d'En Bosso, Catalina Juan "Benet", Margalida Bondada, Joana de Can Carut, Maria Floquet, Margalida Basseta i Jerònia Perota.

Tercera fila: Catalina Defla, Antònia Serrana, Margalida Xigala, Maria Xigala, Margalida Paloni, Catalina Bondia, Catalina Mussi, Antònia Tomassa, Catalina Fava i Beneta de Son Seguí.

Quarta fila: Una Pepeta, Francisca des Porxo, Petra Llaneras, Antònia Oliver Portell "Caia", Francisca Porgatori, Coloma Serenina, S'altra Tomassa, S'altra Pepeta i Francisca Mulet.

EDITORIAL

Sembla que era ahir i han passat quatre anys des de que començàrem a acudir puntualment a la cita que cada mes tenim amb tots vosaltres, lectors. I qualche vegada no ha estat fàcil: hi ha hagut números que s'han fet amb massa pressa i contenen defectes i equivocacions que es podien haver subsanat. Per això aprofitarem per fer una crida a tots els col.laboradors a fi que avancin tot quant puguin la presentació dels seus escrits. ES SAIG hi sortirà guanyant.

Però avui no és el moment de retreure les faltes i renyar els col.laboradors. Ben al revés: l'aniversari ens ha de servir per felicitar-nos mútuament d'una tasca que amb sacrificis i alegries, entre crítiques i enhorabones, entre la desmoralització i la confiança hem anat fent sense posar en dubte en cap moment que era una feina necessària, vàlida i profitosa. La prova la tenim en que hem anat augmentant la nostra tirada i hem arribat cada vegada a més cases i a més lectors. Ja hem reconegut que la revista es pot millorar, però estam satisfets de la fita on hem arribat.

I no podem dir que el camí hagi estat planer. Les ajudes que hem rebut d'organismes que podrien haver col.laborat ha estat petita en uns casos i nul.la en altres. I això que quan hem demanat ho hem fet no pensant en el negoci, sinó per anar un poc descarregats i per poder augmentar la paginació i el número de fotografies. Són millores que no hem pogut introduir per les dificultats econòmiques amb què ens trobaríem.

Una cosa voldríem destacar, dirigint-nos especialment als qui diuen que ES SAIG és una revista tancada i feta per un grupet, per un clan que té les portes barrades: durant aquests quatre anys passen de 80 els col.laboradors -la immensa majoria algaidins- que amb més o manco assiduïtat han escrit a les nostres pàgines; pensam que és una xifra prou significativa i que no és necessari comentar. Per altra part, estam convençuts que seguirà creixent a cada número perquè tots els nouvinguts seran ben arribats.

Per acabar, un prec al nostre administrador: amb les "ganàncies" d'enguany ens podria convidar a un dinar o sopar, maldament hi haguem de posar qualche cosa de la nostra butxaca. Ja procurarem que Es Sord no en faci moltes crides, perquè sempre ho fa més gros que no és.

Haviem dit que acabàvem i encara falta una cosa: com que no haurem tornat a sortir abans de Nadal i Cap d'any, volem aprofitar per donar les bones festes a tots els algaidins, pineros i randinos de bona voluntat.

calaix de sastre

QUATRE ANYS D'ES SAIG

Segons Joan Amades, gran estudiós i recopilador dels folklore català, els antics tenien el dos per un número fatídic, perquè és el primer número divisible, susceptible de perdre la pròpia identitat i convertir-se en altres números. El consideraven, en conseqüència, símbol de la divisió i de la mort.

Si pensaven això del dos, què no devien dir del quatre, que és dues vegades dos. Abans de continuar, permeteu-me un petit parèntesi. No sigueu tan innocents de pensar que aquesta regla general, dos més dos igual quatre, no tenguí nombroses excepcions. Hi ha qui té moltes per demostrar que, quan en surt afavorit, dos més dos fan cinc; al contrari, si ell és el perjudicat, és capaç d'arrodonir la situació perquè dos més dos siguin tres.

Tornem al fil inicial de les opinions que ens mereix el quatre. Deia que és número que no gaudeix de molt bona reputació. Més encara: és clarament infravalorat. Com ho prova el fet que apareix en moltes expressions de la nostra llengua que volen donar a entendre poca importància. Per exemple, són molt corrents frases com aquesta: "A sa darrera sessió plenària de s'Ajuntament hi havia quatre moixos"; com aquesta altra: "Només han caigut quatre gotes"; o com aquesta altra: "Té quatre pèls raquítics i res més".

Del quatre, se'n conta també un curiós costum cavalleresc. Antigament, quan se signava un pacte, els cavallers que es comprometien, s'arrabassaven quatre pèls de la barba, i amb ells i cera segellaven el document que contenia les obligacions respectives. Ja ho sabeu, per tant. Si heu de pactar amb qualcú i no vol posar-hi pèls, no vos en fieu. Vos fotrà!

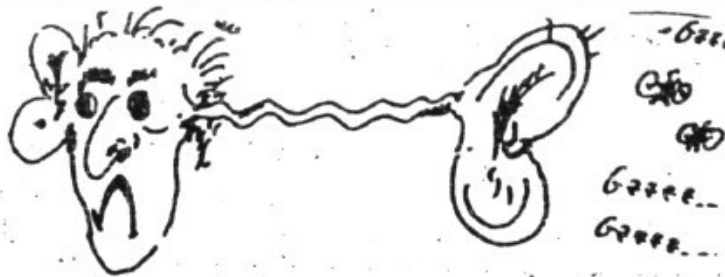
Però també té, el quatre, qualche aspecte positiu. Parent directe del quatre és el quadrat, una figura geomètrica amb propietats importants. Quatre són els evangelistes. Quatre són els Genets de l'Apocalipsi. Quatre són les parts posteriors de l'home: clotell, esquena, cul i talons. Quatre són els anys que com a mínim haurem de patir l'actual Ajuntament. Quatre són els punts cardinals. Quatre són els objectius vitals de molta gent: fer sempre bé, dir sempre la veritat, no envejar res i no complir cap dels tres punts anteriors.

I quatre, i això sí és positiu de veres, sense cap casta d'ironia, són ja els anys d'existència d'ES SAIG. Els déus ens han estat propicis i ens han donat ganes de feina, col.laboradors i lectors. Tant de bo que seguesquin bufant vents venturosos per a tots i que puguem arribar com a mínim al número màgic i simbòlic per excel.lència: el set. Set meravelles del món. Set colors de l'arc de Sant Martí. Set cossiers. Set anys!

En Calaix desastre

m'han dit que diuen

Es sopars han tornat a partir ben rebents; per ventura no tant com l'any passat o s'altre, però n'hem tornat a sentir parlar de més d'un parell. Es caçadors ja en tornen a fer de ses seves, i sobretot ara que han trobat una guarda de xots que tenen freixura. Sabeu què ho era de bo aquell frit que se menjaren! Al manco així mos ho contaren. I és que n'anaven endarrer.

Però no cregueu que tot sigui sopar i res més. Fan més coses, es caçadors, com és repoblar de perdius per l'any qui ve (encara no les han amollades, esperaran que es tanqui sa caça) o sembrar finques que estaven abandonades, a fi que es conills trobin menjar. Hem tornat a sentir parlar d'amollar unes quantes parcelles de faisans, però sentirem un directiu que trobava que valdria més menjar-ne a un sopar, que si llavors se moren o no crien no hauran aclarit res, i si els se mengen tot això tendran per endavant. Llàstima que es caçador que va anar an es campionat de Balears no mos fes quedar tan bé com tots vollem; però, això sí, es trofeu d'Algaida va esser des millors. Qui no se consola és perquè no vol.

Es futbolistes també sopen, i molt, sobretot es directius; però molts diuen que els aniria millor si trobaven qualque jugador que fes gols, a lo millor no anirien tan enrera. Però, també deia un, val més que, anant per darrera, sopin, i així no se desanimaran del tot. O sigui, que a sopar, i a fer gols, si pot ser.

I ses casetes, que també estaven com a dormides, s'han despertat i organitzen qualque sopar de pinyol vermell, amb conills, coloms, llebres, i què sé jo. A un d'aquests sopars es veu que, a més de menjar, begueren molt, perquè acabaren damunt es cadafal, amb un llum de "carburo", cantant "Sor Tomasseta" a tres o quatre o més veus.

Des coloms des campanar ja no sabem a qui hem d'escoltar: uns diuen que els qui els maten són un poc lladres, però llavors en surt un altre i diu que el rector els vol llevar, i els tancarà a defora. Es cossiers (que són es qui en mengen manco) hauran de cercar un altre "menú".

I es de l'Obra que també fan sopars a quasi cada reunió, i donen mals vicis an es jovenets des conjunt, convidant-los a sopar. Que trobau que està bé? I llavors un sopar concurs, i xocolatada per Nadal, i per Sant Honorat... No trobau que farem llarg? Es qui no fa gens llarg és En Llorenç, s'administrador d'ES SAIG: ell no hi ha manera, ja n'hi poden tirar d'indirectes (i de ben directes): de sopar, res.

Molts de col.laboradors pensen, i diuen, que deu esser que s'economia no va massa bé. I, ara que hi pens, aquest Sord haurà d'anar més alerta en so dir ses coses, perquè a una botiga d'Algaida una dona comentava que així mateix, amb sos dobbers que mos dóna s'Ajuntament, haver-mos d'aficat tant amb ells... Idò, ara ho diré més clar: ES SAIG i Obra Cultural són ses úniques entitats des poble que han demanat subvenció i els ho han negada.

Sa subvenció des cossiers també té lo seu: segons es papers publicats per s'Ajuntament és una subvenció concedida, però no hi ha cap cossier que hagi arribat a sebre qui és que l'ha cobrada.

Seguint amb l'Obra Cultural, sabem que aquest mes hi va haver una reunió d'historiadors i d'aficionats a s'Història. Es va acordar començar fent un fitxer de tot quant s'hagi publicat referent a Algaida com a base per a altres feines d'investigació. A veure si, amb el temps, acabarà amb una bona Història d'Algaida.

Tornant a ses vegues, sa més "sonada", això sí, i de molt, fou sa des músics. S'ho havien guanyat bé, an es dinar, amb so concert de l'església, però també quedaren bé a sa taula.

Ja ho veureu com Pina arribarà a esser sa capital de sa nostra comarca. A hores d'ara ja deuen tenir es camp de futbol municipal (no n'hem tornat a sentir parlar, però es mes passat, a sa reunió des socis fundadors amb s'Ajuntament era cosa de dies es comprar es terrenys), i ara organitzen un curset de català (o mallorquí, perquè crec que li diuen mallorquí o "idioma de las Baleares") i els algaidins que el volen seguir s'han de desplaçar a Pina per ses classes.

No sé si això vol dir que Algaida ja en sap tothom, o que ara a Pina s'han despert amb això d'estudiar català.

Lo que és estrany és s'interés que s'Ajuntament ha demostrat per aquest curs, i l'Obra Cultural fa deu anys, o més, que en fa, i mai no se n'han preocupat.

Es camí de Sa Talaieta segueix igual. Un dia que ara hauran d'esperar que torni a fer calor, que si no s'asfalt no s'aferrarà bé. Lo cert és que, tal com està ara, és ben perillós i ja hi ha hagut qualque accident.

Mos aturam perquè ara ja començam a parlar de s'Ajuntament i quedarem que aquest mes el deixariem tranquil. Així que fins l'any qui ve. Molts d'anys i bones festes per a tots.

Un Sord

Ara que l'Algaida no va molt bé, podríem mirar si val la pena repescar qualcun d'aquests. Els qui estan drets són: Toni Mora, Biel Torres, Miquel Matxo, Miquel Bibi, Joan Ramona i Toni Quitxero. Acotats: Joan Torres, Jaume de Son Dulei, Jaume Coent, Xesc Torres i Miquel de Porgatori. La foto correspon a l'any 60 i ens ha estat cedida per Jaume Torres.

LA TASCA D'UN GABINET PSICO-PEDAGÒGIC DINS L'ESCOLA

És un fet que els sectors més directament relacionats amb l'educació, pares i professors comencen a veure clara la necessitat d'una ajuda complementària que permeti dur endavant de manera més eficaç la seva tasca.

Aquesta ajuda hauria de venir d'uns especialistes, d'uns professionals (pedagog, psicòleg, assistent social...) que formarien un Gabinet Psico-pedagògic o d'Orientació Educativa i que haurien de ser pagats pel Ministeri d'Educació i Ciència. Dissortadament el MEC no és tan generós i, per això mateix, algunes associacions de pares i alguns ajuntaments progressistes s'han plantejat cobrir, encara que sigui parcialment, aquesta necessitat.

Ara exposarem un resum d'un programa elaborat pel Departament de Pedagogia de la Facultat de Filosofia i Lletres de Palma, amb l'objectiu d'aclarir quina seria la tasca concreta, el camp d'acció de l'anomenat Gabinet.

L'actuació contemplaria bàsicament tres camps:

- 1 - L'Orientació Escolar
- 2 - L'Orientació Professional
- 3 - L'Orientació Personal

Objectius dins cada camp

1- Orientació Escolar

Lluitar contra el fracàs escolar des de dues perspectives:

- a) Preventiva. Dirigida als nivells baixos de l'escolarització, és a dir, als alumnes més joves.
- b) Terapèutica. Dirigida als nins i nines amb problemes d'aprenentatge i/o de conducta.

2 - Orientació Professional

Proporcionar als alumnes les ajudes necessàries perquè puguin triar el camí més adequat, tenint en compte les seves possibilitats i interessos. És evident que aquest aspecte té una gran importància per als alumnes de 8. de EGB.

3 - Orientació Personal

Ajudar a resoldre problemes emotius i afectius.

El camp de l'Orientació Escolar

Des de la perspectiva de la Terapèutica, és a dir, des del punt de vista d'actuar sobre els problemes ja existents, l'Orientació Escolar es realitza en base a un diagnòstic, tractament i seguiment dels casos que ho necessitin. La finalitat és integrar-los el màxim possible a la dinàmica escolar diària.

Es tractarien bàsicament els casos de retràs escolar que sempre existeixen i que poden tenir diferents causes: un retràs intel·lectual, una pobresa ambiental, problemes d'adaptació a l'escola i/o la família, trastorns del llenguatge, de la percepció...

Des de la perspectiva de la prevenció del fracàs escolar s'ha de fer un diagnòstic a nivell de grup-classe i a nivell individual que permeti elaborar:

- Una anàlisi de la maduresa per a l'aprenentatge de la lectura i escriptura.
- Una anàlisi del nivell de conceptes bàsics.

El camp de l'Orientació Professional

Per una part es recollirà informació sobre l'alumne a nivell de condicions socio-econòmiques, rendiment escolar, interessos professionals, personalitat, etc. Per altra part es donarà una informació clara referent a centres on es poden cursar diferents estudis i referent a les característiques d'aquests estudis.

També s'informarà de la situació real de les professions que més interessin als alumnes.

El camp de l'Orientació Personal

S'aconsellarà individualment als pares dels alumnes que ho sol·licitin, als alumnes que ho demanin i, en tot cas, als que es cregui oportú.

Actuacions del Gabinet a altres nivells

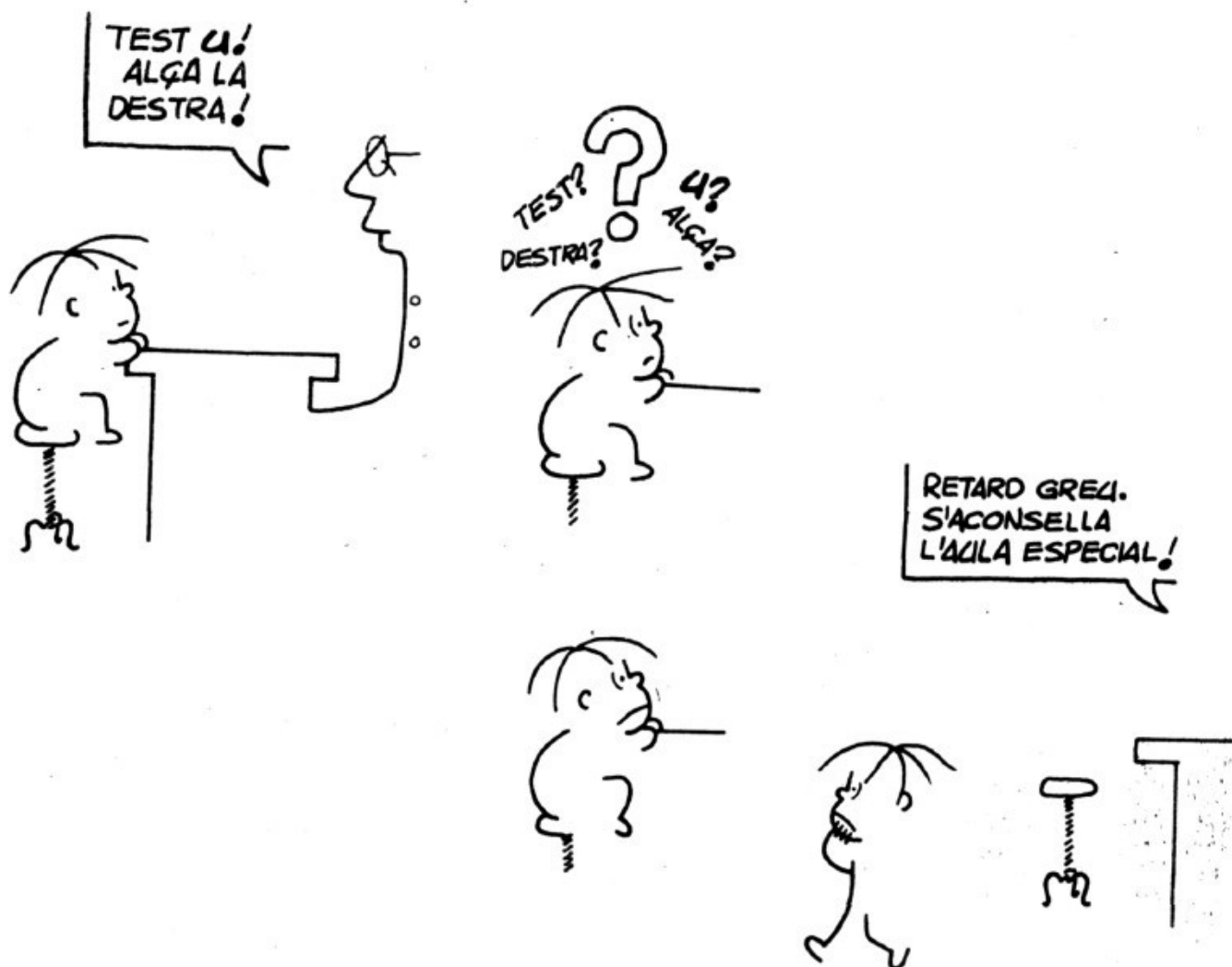
A nivell de professorat, s'oferirà ajuda pedagògica per tractar els casos problemàtics. Així mateix es pot fer una feina conjunta gabinet- professors per tal d'elaborar nou material didàctic.

S'informarà a pares i professors dels cursets organitzats, pel Gabinet o per altra gent, en vistes a la formació permanent i renovació educativa. També s'informarà sobre el material didàctic i els llibres interessants que es poden trobar al mercat.

La intenció és d'estendre l'actuació més enllà del marc i horari escolar. En aquest sentit es proposa organitzar activitats extraescolars i campaments d'estiu.

Per acabar només resta afegir que, a la pràctica, aquest programa pot donar bons resultats; però sempre s'ha de ser autocrític, no es pot arribar a l'extrem que, amb ironia, ens presenta el pedagog i dibuixant italià F. Tonucci.

Jerònia Oliver

obres il·legals ??

Sa Comuna,
a davant "Sa Perla"

Camí
de Son Garbí

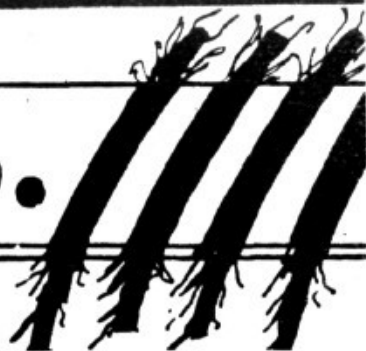
tentines

FREDOR

Estàs asseguda davant mi, vora el foc de la camilla, distant, afanyada en les teves agulles i els teus fils de color. Jo, desenfeïnat, emmelangit, te mir fa una llarga estona, mentre escolt, enyoradís, aquella música i aquelles paraules que temps enrera ens feien vibrar amorosívols; tu no prens esment, no pots descomptar-te, dos a l'endret, un al revés... mentre el trovador va cantant sols per a mi: "Paraules d'amor, senzilles i tendres, no en sabíem més, teníem quinze anys.." Ara, a la meva maduresa, ara que les paraules d'amor rebroten amb ànsia, no les puc fer servir per a tu, dona quotidiana, absent i laboriosa, -les agulles van depressa, depressa, i els teus llavis arrugats s'ocupen dibuixant un gest que més sembla una ganyota-. La música, les paraules i jo, sols. Elles em fan sentir més subtil, m'enlairen, i puc dir-te sense rancúnia, però amb tristesa, que aquest sentiment isolat que surt de mi cercant la teva resonància o el teu mirall on reflectir-s'hi, es veu aperduat quan es topa amb la teva sorda i opaca indiferència, i torna cap a mi amargament resignat. "És una bona dona, feïnera, t'estima, què més vols?" Vull retrobar la primavera.

Catalina Mas

noticiari de l'O.C.B.

Benvolguts socis:

Abans de tot, volem aprofitar per desitjar-vos unes bones festes de Nadal i una bona entrada a l'any nou.

Per cert que dia 24, en acabar les matines, farem una xocolatada al nostre local. Hi actuarà l'orquestrina, que tant d'èxit va tenir el dia de la inauguració de curs. Això vol dir que hi haurà ball i sarau a rompre. A veure si vos animau.

Amb el començament d'any vos presentaran el rebut d'aquest curs amb el Calendari de l'Obra Cultural Balear. Enguany no ha quedat més remei que fer un reajust de les quotes (com diuen els economistes) i queden així:

quota normal: 1500 pts

quota d'estudiant: 1000 pts

quota infantil: 300 pts

Vos recordam que amb les dues primeres hi entra la subscripció a la revista *Es Saig*. Estam convençuts que seguirem comptant amb la vostra ajuda. Moltes gràcies i Molts d'Anys.

E S S A I G

Bolletí de l'Obra Cultural

d'ALGAIDA

mensual D.L. P.M. 495-1980.

dirigeixen: Delfí Mulet

Francesc Antich

administra: Llorenç Oliver

mecanografia: Mireia Mulet

fotografia: Joan Balaguer

dibuixen: Jaume Falconer

col.laboren: Andreu Oliver

Pere Mulet

Jaume Balaguer

Alexandre Pizà

Joan Trobat

Joan Mulet

Cat. Martorell

Xesc Oliver

Antoni Garau

Jerònia Oliver

Miquel Serra

Domicili: Rei, 1. ALGAIDA

Tel. 665042/272576

ES SAIG es responsabilitza
només de l'Editorial.

Imprimeix: Apostol y Civilizador. PETRA.

*Un sol
fi:
Mallorca.*

CONSELL
INSULAR
DE MALLORCA

SA LOCOMOTORA DE S'ESPLAI

Uep nins i nines, poc a poc han anat passant els mesos i sense donar-nos compte ja estam al mes de Desembre; aviat començaran les vacances de Nadal.

Al llarg del mes de Novembre els tallers han anat fent la seva feina, cada dissabte horabaixa; i dia 17 tots plegats, nins i monitors, partírem d'excursió amb bicicleta. Vàrem anar a Pina i després a peu arribàrem a Rubers.

Entre les activitats programades per aquest mes de desembre tenim una acampada, que se celebrarà a final de mes. En tendreu informació més envant.

A partir d'aquest número vos aniré parlant un per un el funcionament dels tallers.

Avui vos xerraré del taller de NATURA. Hi treballen vuit al.lots i tres monitors que tenen com objectius principals: s'ensenyar als al.lots a apreciar l'ambient que els envolta; estimar i respectar el camp i el seu poble; conèixer els costums de la pagesia.

Entre les activitats que han realitzat al llarg d'aquest trimestre hi ha la de conèixer les plantes i els arbusts d'Algaïda.

Una altra de les activitats va esser la celebrada dia 10 de novembre: va consistir amb una diada a una explotació familiar agrària. Els nins i nines varen conèixer el funcionament d'una casa pagesa, varen conèixer el procés de sembra. També varen pastar, feren pastissos, panets, coques. Sabeu què ho varen esser de bones, no en va quedar cap!

S'horabaixa varen arreglar els animals i tots varen provar de munyir les vaques. No varen tenir gens de por, tots ho provaren, hi va haver de tot i molt.

Els monitors estan molt contents del funcionament d'aquest taller i dels al.lots, ja que s'han adaptat molt bé al taller.

Au idò, per avui no vos cont res més. Que mengueu molt de torró i fins l'any qui ve.

HONRANT LA MEMÒRIA

D'EN PERE CAPELLA

A pesar d'haver-se mort
el tenim que recordar
an en Pere Capellà
que "Mingo Revulgo" es posà
per esser més popular.
Ell en tot se destacà
per sa gran intel·ligenci';
mirau quina penitenci'
que en sa vida li passà.
Per esser republicà
-idees que ell tenia-
va haver de fugir un dia
de ca seva i s'amagà.
I molt que el varen cercar
per poder castigar-ló
i junt amb un companyó
de Felanitx s'embarcaren;
amb una petita barca
sa vida es varen jugar
i a Barcelona arribaren

per poder tranquils estar;
allà feren sa campanya
fins es dia que s'acabà
i després varen tornar,
ben assustat ell estava,
sabia que l'esperava
un càstic haver de purgar.
Després de tot es procés
se va posar a treballar
i ben aviat demostrà
que en tot bé superava
i comèdies publicava
que molt varen agradar.
Però no va tenir sort
en sa seva curta vida
perque es do que posseïa
era digne d'admirar
i no es pogué desenrotllar
perque molt jove moria.

Climent Garau

BRUCEL·LOSI

Es el conjunt de malalties ocasionades, tant en l'home com en els animals, per microorganismes del gènere brucel·les.

Dins el gènere brucel·les hi ha diversos tipus: br. melitensis, br. abortus, br. suis, br. ovis, br. lanis, però només les brucel·les melitensis, abortus i suis produeixen infeccions en l'home; en el nostre país gairebé totes les brucel·losis són produïdes per la br. melitensis, que afecta de forma preferent a cabres i ovelles.

La brucel·losi animal és molt important perquè és la font de contagi per a les persones i perquè representa per ella mateixa una pèrdua econòmica molt considerable.

L'única causa de contagi per a l'home la tenim en els animals infectats i en els productes que es deriven d'ells i per això, mentre no s'emprenqui de manera radical la lluita contra la brucel·losi animal, persistirà la brucel·losi humana com un problema greu.

La brucel·losi és una de les poques malalties infeccioses que, al nostre país, es caracteritza per una escassa o nul·la tendència cap a la disminució; de fet hi és més freqüent que a altres països europeus.

El reservori natural o organisme on es desenrotllen aquests gèrmens a Espanya es troba a les cabres, ovelles, porcs i bestiar boví; la malaltia es tradueix en orquitis (inflamació d'un testicle) als mascles i en mastitis (inflamació de les glàndules mamàries) a les femelles, amb el consegüent perjudici econòmic que ocasiona per la pèrdua de cries (avortaments) i de la producció de llet per culpa de la mastitis.

El contagi humà es produeix sempre a partir dels animals i es pot originar de les següents maneres:

a) per contacte directe (pastors, manescals, matadors).

b) per productes contaminats (llet, formatge).

c) per contacte o manipulació dels fems o dels pinsos ("piensos") contaminats.

Sol tenir un període d'incubació de 10-20 dies; després se sol manifestar amb un període prodròmic o simptomàtic de fatiga fàcil, pèrdua de la gana, sensació de malestar general, i després evoluciona amb febre de tipus ondulant i restrenyiment, àlgies (dolors per tot el cos a les articulacions i músculs) i abundant suor que generalment té una olor característica de palla podrida.

Si no es tracta, pot afectar a molts d'òrgans en general; és més greu quan afecta al cor (endocarditis) i també als senyals (orquitis), ronyó i articulacions.

Ara bé, cap problema d'aquests es dona per regla general amb un tractament adequat; l'única dificultat és que s'ha de fer bastant de repòs, és a dir, es tracta d'una malaltia d'uns quants de mesos.

Per això, lo més important és la prevenció, que consisteix en el control de la font de contagi que, com hem dit, és l'animal malalt i els productes que d'ell procedeixen.

Alexandre Pizà

Quina Farsa !!!

La farsa a la que hem assistit durant aquestes darreres setmanes és més pròpia d'un teatre que d'un Parlament o d'un Govern Autònom. És trist, preocupant i a la vegada indignant que els nostres governants donin l'espectacle que ens han donat.

La cosa ja ve d'enrera, podríem dir que d'ençà que A.P. va formar govern amb el suport de U.M. Aquest govern s'ha caracteritzat per no fer gairebé res per a millorar les condicions de vida i d'infraestructura de les Illes Balears. S'ha limitat a deixar seguir especulant als mateixos de sempre, i això ha suposat, entre altres coses, que el nostre paisatge s'anàs degradant cada vegada més. Ha repartit subvencions als seus amics, familiars i benefactors per invertir-les en explotacions agrícoles que mai no han existit. Ha duit una política de contractació de personal pel Consell i el Parlament de gent molt propera a la seva ideologia sense que, en molts de casos, importàs gaire la seva professionalitat. Ha donat contractacions d'obres a empreses de les quals el nostre president n'era membre o fundador... I en podríem anomenar una mala fi, però per avui ja n'hi ha prou.

Davant tot aquest desgavell i degut a l'evidència en què l'oposició havia posat al president a diverses sessions parlamentàries, el Sr. Jeroni Albertí declarà a la premsa que el seu grup havia decidit no donar més suport al govern d'A.P. No sabem per quines cinc-centes el criden des de Madrid grups financers de sobra coneguts; així mateix criden al Sr. Cañellas. Allà es produeix un estrany fenomen: en pocs moments aquests dos personatges se senten una mútua estimació com mai no s'havien sentit; tot el que els separava els uneix. Tornen de Madrid i decideixen presentar una moció de confiança. El PSOE des de l'oposició ha de jugar el seu paper, però inexplicablement, en lloc de presentar una moció de censura al Govern, cosa que està perfectament reglamentada, decideix impulsar una moció de reprovació, sabent que això no és legal. D'aquesta manera ha aconseguit tenir contents als seus votants i a damunt passar com una víctima pel fet que no l'hi han admesa. El parlament decideix anomenar una comissió investigadora i abans de conèixer els resultats U.M. torna a donar suport incondicional al govern Cañellas i diu que sempre ho ha fet molt bé.

El PSM ha denunciat els fets i l'únic que ha sortit a la premsa són anècdotes i vaguetats, en lloc d'una informació clara i completa: si aquell o aquell altre ha romput la disciplina de partit, si aquell fuma un "puro" llarg o curt, etc... Es veu que el que importa no és informar sinó distreure a la gent com en els millors temps que tots ja sabem. Una vegada més hem assistit al trist espectacle en què els partits que depenen de Madrid (A.P., U.M., PSOE) davant l'evidència d'uns fets poc clars -o massa clars- han representat una farsa.

Tot continuarà igual, com sempre; aquí no ha passat res, s'ha tancat el teló i ha acabat la representació. Una vegada més han triomfat els interessos de partit que no el benestar d'un poble.

Andreu Majoral

NOTICIARI

✱ CONCERT DE LA BANDA

Per celebrar la seva festa de Santa Cecília, el passat dia 18 la Banda d'Algaida va oferir al poble un concert a l'església parroquial que estava ben plena. La gent va acudir i va escoltar amb atenció i va premiar amb forts aplaudiments el programa que vos anunciàvem al nostre número anterior.

Notòriament emocionat, es va despedir de la Banda als seus 86 anys D. Antoni Llompart dirigint la interpretació d'una obra seva, el pasdoble "Laberinto 24". Ben gustosament ens afegim a l'homenatge al Sr. Llompart.

Els assistents al concert poguérem comprovar els avanços de la Banda que va fer unes interpretacions molt dignes de totes les peces. Val la pena destacar els dos solistes de trompeta i els dos de clarinet, si bé en conjunt el resultat fou molt satisfactori. Comprovàrem que tenim una Banda que pot millorar i ha de millorar, però que ja ha arribat a una disciplina estimable i meritòria.

Al començament de l'acte, per part de l'Ajuntament es va lliurar a la Banda un guió o banderí amb l'escut d'Algaida.

✱ ENQUADERNACIÓ D'ES SAIG

Molts de subscriptors tenen enquadernat el primer tom d'ES SAIG que comprèn els anys 1.981-82. Amb aquest número de desembre es completa el segon volum, és a dir, els anys 1.983-84. Tots els qui tinguin interès en guardar-lo enquadernat ens poden fer arribar els números que van del 25 al 48 i, com férem amb el primer tom, ens encarregarem d'aquesta feina. El preu de l'enquadrernació és de 700 ptes.

També vos comunicam que es posaran a la venda uns pocs exemplars del primer volum; no n'hi haurà molts, perquè tenim una sèrie d'exemplars totalment esgotats. Els interessats poden veure i consultar el llibre a la Llibreria "Sol Naixent" o a s'Estanc on es poden encarregar.

✱ SUBVENCIÓ DE "LA CAIXA"

Hem rebut de "La Caixa" una subvenció que cobreix aproximadament la meitat de l'edició d'aquest número de desembre. Amb el nostre agraïment, deixam aquí constància d'aquesta ajuda. Moltes de gràcies.

els lectors escriuen

Sr. Director, m'agradaria que publicàssiu aquesta carta. Moltes gràcies.

Es Club de futbol d'Algaida està passant per una mala temporada: es resultats no són bons, anam es darrers de sa classificació, hi ha molts de nirvis i ses coses no surten bé. En aquests moments és quan s'han de veure es bons aficionats. Es molt fàcil criticar, retreure fallos, abandonar, donar culpes an ets altres, deixar d'anar an es futbol. Es molt fàcil, però no és lo que toca. Si de veres som bons aficionats, ara és quan ho hem de demostrar apoiant s'equip i ajudant en tot lo que poguem. No deixem perdre es futbol que, quan no el tinguem, l'anyorarem.

Visca l'Algaida.

Un aficionat

UNIÓN de PAGESOS.

El passat dia 15 de novembre es va celebrar a Algaida una xerrada-col.loqui sobre llavors de sembra certificades, la qual havia estat anunciada a ES SAIG i per medi de cartells a diferents indrets de la vila.

L'esmentada xerrada estava organitzada per la UNIÓN DE PAGESOS DE MALLORCA i era la darrera de les cinc que va organitzar, gràcies al conveni signat entre la COAG i l'INSPV. (1)

He de dir que la d'Algaida fou la més depriment de totes, ja que als altres pobles on s'havien organitzat xerrades germanes a la d'Algaida (Sineu, Inca, Llucmajor i Vilafranca) l'assistència de pagesos fou nombrosa, mentre que a Algaida n'hi varen comparèixer quatre.

Aleshores em vénen al pensament tota una sèrie de preguntes:

Per què els pagesos no varen participar en aquesta xerrada?

Per què passen els pagesos d'aquest tipus de conferències?

Per què els pagesos s'estimen més quedar-se a ca seva o al cafè en lloc d'interessar-se per les noves tendències de l'agricultura?

Són preguntes que sense cap dubte tenen resposta. Però va esser confortant veure com els pocs pagesos assistents demostraren un gran interès pel tema i més que una conferència va esser un col.loqui entre gent curiosa i preocupada.

Passant a lo que va esser la xerrada-col.loqui he de dir que no es va suspendre pel fet d'esser quatre pagesos els assistents.

L'enginyer agrònom que va explicar el tema va parlar de com s'obté la llavor certificada, el procés, la degeneració, les cases productores, l'òrgan de control, les varietats i va parlar de la xarxa de camps experimentals que té la Conselleria d'Agricultura. Els pagesos assistents es varen interessar per les qüestions sobre adobat i esquitat en el cultiu dels cereals.

Sense cap dubte, era un tema prou interessant per als pagesos.

Va esser una llàstima que en lloc d'esser quatre pagesos no haguessin estat quaranta.

Toni Garcias

(1) COAG = Coordinadora de Organizaciones de Agricultores y Ganaderos del Estado Español. La Unió de Pagesos hi està integrada.

INSPV = Instituta Nacional de Semillas y Plantas de Vivero.

=====

CURSET DE COÓPERATIVISME. ALGAIDA
DIES 19, 20 I 21 DE DESEMBRE, A LES 21 HORES
LOCAL: OBRA CULTURAL D'ALGAIDA
ORGANITZA: UNIÓN DE PAGESOS DE MALLORCA

passatemps

★ PROBLEMA MATEMATIC

Hi havia un caragol que pujava per una paret de vint metres d'alçada. De dia pujava cinc metres, però durant la nit en reculava quatre. Quants de dies va necessitar per arribar al cap damunt de la paret?

Solució: Va haver de meter setze dies. Pujava un metre diari; per tant, el dia que feia quinze havia fet quinze metres. El dia que feia setze pujà cinc metres i arribà a dalt de la paret.

★ Fuga de vocals:

S.S .TL.T.S S.N TR..D.R.S
Q.. N. H. P.D.N .SS.R M.S;
.N H.V.R C..T S.S M.R.S
D...N M.L D.S R.M.G..RS

. C.D. C.RR.R H. H.
.N .RBR. Q.. F. M.NT,D.S
. .ST.N T.N B.N C.MP.RT.D.S
Q.. C.D. BR.T.T .N F.

Solució a la passada fuga de vocals:

Sa malícia no té amic
i s'amor no té llinatge
i sa son no espera llit
ni sa talent companatge.

Me diuen que es vi reforça
-deia un homa abeuradet-
beuré fins que em doni força
perque jo no m'aguant dret.

★ S L A X I E U Q B
I T I R A N R U R
T A T R E M U J A
U D J E P O L I C
F A R O C L C A O
A C I F U A S B L
N R S I N B T R S
I O C A Y A G E A
S F L A X I D U C
G E A P D A C O J
T O S I O N D E R

Sopa de lletres

Heu de localitzar deu peces del mollí de vent. Es poden llegir a l'endret i a l'enrevés, en horitzontal, vertical i diagonal.

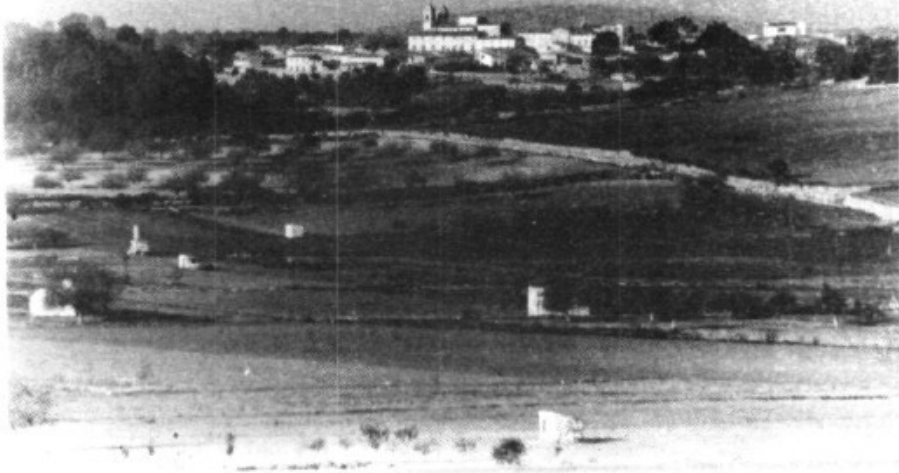
Solució a la passada sopa de lletres. Com recordareu, es tractava de localitzar el nom de deu peces de l'arada mallorquina.

PINA

Donarem una sèrie de dades d'un poble d'Espanya que té el mateix nom que el nostre, si bé és un poc més important i que pot ser molt bé que qualcú no conegui. Es diu PINA o PINA DEL EBRO.

És un poble de la província de Saragossa, és cap de partit judicial situat al S.E. de la capital de la província a 161 metres d'altitud. El terme municipal té 307'11 Km2 i 2.307 habitants (2.295 que viuen dins el poble); els habitants es diuen "pineros".

Està situat dins la comarca o contrada del "Camp de Saragossa", a la vorera dreta de l'Ebre. L'agricultura és de reguiu i el bestiar que predomina són les ovelles. El partit judicial de Pina té 1.365 Km2 i comprèn 16 municipis. (Larousse).

Fotografia en què es pot apreciar en primer terme "Es baixos de Pina", on hi ha els horts i les terres de conrò més bones; per la part més baixa del comellar hi passa el torrent -motiu de les gloses-; al fons, el poble de Pina.

NOTÍCIES: En partit de futbol disputat dia 18 de novembre dins el camp de Lloret el Pina va guanyar a domicili al Lloret per 3 a 1.

El proper dissabte dia 8 d'aquest mes hi haurà una excursió a Formentor; els interessats vos podeu apuntar a na Maria de Can Boet.

DEFUNCIÓ: Dia 21 de novembre va morir als 63 anys en Miquel Oliver Llabrés, pare de n'Antoni Oliver, president de l'Associació de Veïns de Pina i concejal de l'Ajuntament per la Candidatura Independent de Pina. L'Associació de Veïns vol manifestar públicament al seu president el seu profund sentiment de condol; així mateix, la Candidatura Independent de Pina expressa al seu cap de llista i regidor la seva sincera condolença. Descansi en pau.

NAIXEMENT: Dia 26 del mes passat va néixer na Cristina Oliver Oliver, filla de Jeroni i Joana. Enhorabona als pares.

Xesc Oliver

NA - PINA - PINA - PINA - PINA - PINA - PINA - PINA - PINA

ES TORRENT DE PINA

An es comellar de Pina
per mig hi passa un torrent
amb una aigua cristal·lina
que tota sola patina
allà a on va sa pendent.

Se junten an es Puig Moltó
ses síquies que hi ha escampades
si és un any d'amaró
i si rebenta s'aubelló
o si és estiu de barrumbades.

Qualque redol de canyar
que du bastanta esponera
i s'aigua té mal passar
de tants de batzers que hi ha,
herbam i mata jonquera.

Fent uns grossos bassiots
quan s'aigua ja poc camina
i per dins aquells canyots
hi canten tants de granots
que pareix una orquestina.

Per s'aigua aprofitar
de sa força s'energia
un bras se vol separar
i va cap a Son Campà,
allà s'hi feia farina.

Sa síquia anava més plana,
returava sa corrent,
i una petita cascada
feia moure un joc de pales
i tornava an es torrent.

Un altre bras a l'esquerra
que xapa es sementers
i petits trossos de terra
fent com una ansa de gerra
servia per lo mateix.

Dins es terme de Sancelles
també xapa Son Jordà,
dins aquelles sementeres
d'ullastres unes voreres
més bons no hi poden anar.

Si plou an es Puig de Randa
d'aigua en pot dur un excés
tenguent sa tirada llarga
i nat de pla a muntanya
dels altres va a l'enrevés.

Baix de Costitx va a passar
en sa seva llarga carrera
i s'arriba a juntar
amb un altre torrent germà
i tots dos cap a s'albufera.

Bernat Coll i Sureda

ESPORTS

Acabament

Es nostros paísans Bernat
Llompart i Tomeu Tomàs queda-
ren a ses portes de jugar ses
eliminatòries finals ja que
acabaren tercers a ses seves
sèries.

Actualment, i fins a mitjan
mes, se disputa sa modalitat
de banda. Esperam que els
nostros billaristes tenguin
més punteria.

JOCES ESCOLARS

El nostre equip de cicle
mitjà (9 i 10 anys) va debutar
amb èxit a Montuïri. aquest
equip de futbol, inscrit a
sa lliga escolar, va guanyar
de 1 a 3 lo que augura un bon
futur pels nostres menuts.

Durant aquest mes de desem-
bre començaran ses diferents
activitats esportives emmarca-
des dins es jocs escolars.

Enguany, ses escoles tenen
un equip de professors format
per:

Joan Miralles
Sebastià Amengual
Miquel Munar
Biel Vich

Tots ells esperen, al man-
co, repetir l'èxit de passades
edicions.

PIPERS

Dia 15 de desembre, el
nostre club de pipers organit-
za una fumada al Casino de
Mallorca juntament amb el Pipa
Club d'Espanya, de Palma.

Lo que mos demostra que
aquest grup de fumadors no
atura en quant es tracta de
fer activitats a tots es ni-
vells: socials, competitius
i soparillos.

Recordam que ja està oberta
la inscripció per sa ja tradi-
cional fumada lenta de Sant
Honorat. Aquesta edició comp-
tarà amb obsequis per a tothom
i s'esperen uns 160 fumadors;
sa fàbrica de pipes té feina
assegurada. Pipes marca Eve-
rest i tabac de Tabacalera,
S.A. Gravina.

Joan Trobat

ESPORTS

FUTBOL

Els resultats que han obtingut els més petits aquest mes de novembre han estat:

Porto Cristo-Algaida 1-1

Algaida-Barracar 4-0

Cala d'Or-Algaida 4-3

Algaida-Porreres 0-2

Molt bona campanya fan els infantils i esperam que segueixin per aquest camí.

En quant als trofeus establits pel jugador més regular i pel golejador, van en primer lloc en Pep Oliver i en Guille Vanrell amb 5 gols.

Vos informam que dissabte dia 15 a les vuit de s'hora-baixa se celebrarà un col·loqui en el qual hi prendrà part el Dr. Cabanes, especialista en Medicina esportiva.

Aquesta xerrada va dirigida principalment als pares i mares d'al.lots en edat infantil, a part de tots els interessats en aquest tema. Pensam que és important de cara a s'activitat esportiva dels nostros nins.

Començant pels nins que s'aficionen a jugar amb un balon i acabant pel darrer aficionat, tots són de vital importància a s'hora de donar suport a un Club com l'ALGAIDA, en lletres grosses. Mos explicarem:

Ja sabem tots que l'equip juvenil de l'any passat va quedar desmantellat en quant a jugadors per imperatius d'edat i que aquesta temporada -independentment de que es perdi o no la categoria- tenim uns juvenils magres.

Hi va haver problemes per confeccionar l'actual plantilla de jovenets i sabíem que

no havíem d'esperar miracles; afortunadament, es va començar i es va partir bé; però lesions, expulsions i plantilla curta han torçut el camí de l'equip, l'han desmoralitzat i això és greu.

Els problemes d'aquest equip se poden intentar corregir i creim que aquesta és s'intenció. Però si un encarregat demana uns reforços -que són del mateix club- lo més normal és que pugui comptar amb ells. Tots som un club. Tots!

A Regional la cosa no està gens clara. Mentre els primers mesos de lliga es va aguantar bastant bé, aquest mes de novembre s'han perdut cinc punts dins Es Porrassar. Massa punts si lo que pretenim tots és, al manco, mantenir sa categoria.

Esperam que el darrer resultat dins el Soledat sigui es començament de s'escalada que dugui l'Algaida al lloc que, per jugadors i afició, es mereix.

Resultats:

Algaida-Son Cotoner 2-3

Petra-Algaida 3-1

Algaida-Sallista 1-2

Soledat-Algaida 2-2

Després des "clot" on caigueren es veterans que se deixaren arrabassar uns quants de punts, ses "velles glòries" tornen agafar es ritme regular de tota sa primera volta, ja acabada.

Es corn-Levante 1-1

Levante-Ca Na Paulina 0-3

Levante-Beta 4-2

Levante-Capxiriboixos 2-2

ESCACS

L'equip local d'escacs ha començat sa temporada disputant el campionat de Mallorca per equips a la Primera Categoria. Quan tancam aquest número, els resultats obtinguts pels nostros representats són aquests:

Algaida-Manacor B 3'5-1'5

Inca-Algaida 4-1

Algaida-Polerio B 2-3

Les partides d'aquesta competició es disputen a l'Ajuntament a dissabtes alterns. Ho comunicam per si els aficionats a aquest joc-ciència volen seguir aquest campionat.

Enguany, els integrants del Club d'Escacs d'Algaida són:

Bartomeu Roig

Miquel Vidal

Toni Fullana

Jaume Juan

Pere i Miquel Oliver (de Pina) i els juvenils:

Llorenç Jaume

Biel Oliver

Gabriel Cerdà

Miquel Trobat

Anim a tots i a fer una bona temporada.

BILLAR

Com ja informàvem el mes passat, és grossa l'activitat de la Penya Algaidina de Billar amb l'organització dels Campionats de Balears de 1ª Regional, modalitat al quadre 47/2 i banda.

A la primera modalitat, ja finalitzada, el resultat fou:

1. Rigo

2. Carbonell

3. Fornés

Segueix a la plana anterior

Una Xerradeta (acabament)

esser "senyor", no ho trob evangèlic. Veig més normal que un capellà deixi sa Rectoria -aquells grans casals- per fins socials i que ell visqui com un cristià entre els altres. És que sa gent d'església ha perdut es judici evangèlic? Lo raro no és lo que jo faig sinó que raro seria no fer-ho. Sé que també hi ha molts de capellans que fan feines socials tan evangèliques com aquesta dels marginats.

5- Com entens això d'estimar tothom?

Estimar tothom comença per estimar es més petits. Déu estima més a qui ho necessita més. Déu no fa partions però fa parts i quarts: no estima a tothom per igual. A aquestes persones marginades les hem fetes noltros, en som responsables i no podem desentendre'ns. Ens sortiria més barat als mallorquins donar feina a tothom que haver de mantenir hospitals i altres centres o institucions per tal d'ajudar-los. Els mallorquins no feim un plantejament econòmic, de la caritat. El qui té el paper polític perdria trumfos si no pogués fer favors. S'arrel de sa beneficiència és que des de damunt es vol tenir poder.

6- Quines actituds de la gent d'església te dolen més?

Sa por que tenen alguns a nes raonament. Els pareix que sa fe ha d'esser un misteri. S'independència de pensament és important. Jo crec que com més entén un homo sa seva fe més homo és. Sa gent d'Algaida no ha de tenir por a nes raonament, no sempre han de dir "amen" i creure perquè "sempre ha estat així; m'ho han dit".

S'altra cosa que me fa pànic es sa superficialitat. Als joves d'Algaida els donen uns medis massa fàcils, els presenten sa vida com si no costàs gens de pena viure-la, els enganen. Per exemple: ¿què gasta un jove, sense esser necessari? Lo que gasta no està d'acord amb el seu futur; estam dins una crisi econòmica i aquesta joventut, avesada a gastar, no trobarà una sortida d'acord amb el que està acostumat; llavors vendrà la decepció; estam creant gent angoixada. Sa superficialitat també es veu des d'altres caires, per exemple: abans el jove millor era aquell que anava a missa i era bon "escolanet", en canvi avui pareix

que com més pocavergonya millor. Abans es feia malament i ara, per reacció, també. Els joves responsables, que n'hi ha bastants dins Algaida, no goson dir lo que fan perquè està com a mal vist, sembla una tara.

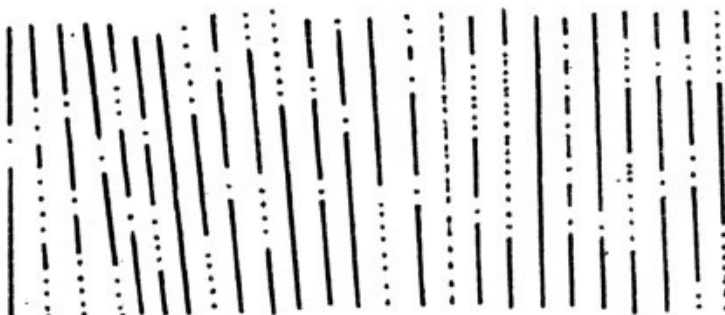
Estar en contacte amb el món dels marginats i veure les seves grans necessitats i llavors trobar-se dins l'Església amb gent tranquil·la, còmoda, fent-se problemes de beneitures, de si se combrega així o aixà, de si abans era d'aquella manera...és el símptoma de supeficialitat que més ràbia me fa. No ho trob evangèlic.

7- Una benaurança.

" Benaurat s'homo que és humà i no fa inhumà ningú". S'homo de Déu és aquell que no fa pobre a ningú.

Si Déu ho vol tendrem en Toni Garau com a capellà d'Algaida durant molt de temps; ell s'hi troba bé, i per part nostra ja el consideram un algaidí.

Catalina Mas

PLUVIOMETRE

No ens podem queixar de les pluges caigudes aquest mes de novembre. Segons ens comunica l'apotecari Gabriel Martorell, ha contabilitzat un total de 107'1 litres per metre quadrat. Feia molt de temps que durant un mes no arribàvem a un número de litres de tres xifres. A més, han estat unes pluges ben aprofitades.

Vos recordam com anaren els dos mesos passats:

Setembre: 46'7 litres

Octubre: 20'3 "

Això significa que els tres primers mesos de l'any agrícola han caigut exactament 174'1 litres per metre quadrat. Esperem que no es desbarati i compensem un poc el dèficit que arrossegam ja fa una sèrie d'anys.

una xerradeta amb...

TONI GARAU

D'en Toni Garau (ell no vol que li diquin D. Toni, ni Sr. Rector) podríem parlar-ne molt de temps enumerant les coses que ha fet, el que ha escrit, els seus estudis, i tot el que ara fa, però a nosaltres ens interessa més aquesta curolla que té, com la tenia també Jesús, d'estimar tothom, jugant-s'hi la pell i la saba. Tots els homes, com a tals homes, troben en ell un amic, un protector, un defensor si vé el cas. Ca seva no és "Ca'l Rector", on hi anàvem de visita amb cert respecte mesclat, a vegades, de temença, no, a ca seva ell és hoste i hostatger, tot està compartit amb els necessitats. És una tasca prou difícil, creim que a vegades li deuen mancar les forces. Voldríem encoratjar-lo quan això succeïxi.

1- Quina és la responsabilitat d'un Rector?

Som capellà d'un poble concret, no vaig venir a esser-ne Rector, a tenir un càrrec, sinó que vaig venir a esser responsable de sa meva fe, enmig d'altres persones; vaig venir per esser cristià tal com jo ho entenc, per a oferir a una gent uns medis perquè es coneguin a sí mateixos com a cristians. Jo som responsable de mi mateix. A mi no m'interessa que sa gent cregui en Déu per lo que jo dic sinó que cadascú trobi sa seva fe dins ell; no s'ha de dependre des capellà sinó que han de trobar es seu "bessó". Crec que és aquesta s'única manera de que sa fe tenguí futur; s'ha de projectar des d'un mateix.

2- A part d'estar al front de la parròquia, a la qual hi dediques moltes hores, també ofereixes la teva vida als marginats, a Palma i aquí a Algaida. Com t'arregles?

Fer una feina en la qual hi creus no és penosa. Som limitat però estic tranquil perquè faig tot lo que puc. Sempre vaig atropellat. Sa marginació és una droga, aquesta gent t'enamora, ja no en pots sortir -i si ho fas estàs molt mal a plé- Feim feina en equip, cadascú

segons ses seves possibilitats. Jo crec que puc compaginar ses dues feines: els marginats perquè són sa meva droga; i la parròquia perquè el Bisbe m'ho va demanar.

3- Quan i com començares a sentir que la causa dels més dèbils era la teva causa?

Va esser un procés lent d'anar-lo veient, de conèixer unes persones que ja s'hi dedicaven. Es darrers anys d'estudi a Bilbao vaig formar es bessó des meu pensament: S'homo des de Déu, a partir de l'Antropologia Teològica, de Jeremies, de Dietrich Bonhoeffer. En arribar a Mallorca vaig connectar amb un Grup d'Acolliment de s'Arenal, 1970, era s'inici d'un procés que du a la Sapiència.

4- Per que no eis un "Sr. Rector" i cerques el camí més polsós i ple de macs?

Jo no faig problemes de comparacions, he romput es motlo. Imaginar una església uniformada no va en mi. Es quatre Evangelis són bastant distints i personals. No he vengut a Algaida a pujar de categoria; si un capellà cerca un desplaçament cap amunt, si de família humil arriba a

Segueix a la plana anterior